

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/24/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119203094
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119203094.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej vo veci starostlivosti súdu o maloletého W., bytom u matky, dieťa rodičov : matky Z. a otca W., o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.apríla 2019, č.k. 34P/82/2019-5, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozhodnutím, súd prvej inštancie návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom zo dňa 15.04.2019 sa otec maloletého domáhal, aby súd upravil jeho styk s dieťaťom počas Veľkonočných sviatkov 2019 a tiež počas letných prázdnin 2019 na jeho letnú dovolenku do zahraničia tak, že on by si syna prevzal v mieste bydliska v C. B. dňa 21.04.2019 a odovzdal späť dňa 22.04.2019 a prevzal by si syna na letnú dovolenku 2019 v mieste bydliska v C. B. dňa 29.07.2019 a odovzdal ho späť dňa 05.08.2019. Otec uviedol, že rozsudkom pod sp.zn.34P/227/2016-420 súd schválil rodičovskú dohodu, ktorou zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky s tým, že otec je oprávnený stykať sa s maloletým od 12.06.2017 v každom nepárnom týždni v roku od soboty od 8.00 hod. do nedele do 19.00 hod. s tým, že si syna vyzdvihne a odovzdá v dohodnutom čase v mieste bydliska matky. Týmto žiada schválenie 2 kalendárnych dní v mesiaci apríl 2019, aby trávil so synom Veľkonočné sviatky v roku 2019 v kruhu jeho rodiny. Oslovil aj matku dieťaťa, tá mu nedala súhlas, vlastne od nej nemá žiadnu odpoveď. Bolo mu poradené, že ak sa rodičia nevedia dohodnúť, môže sa obrátiť na súd. Poukázal na to, že syn už má X roky a on doteraz nemal možnosť so synom ani raz absolvovať plnohodnotné Veľkonočné sviatky v kruhu jeho rodiny, syn nepozná zvyky jeho rodiny, matka mu to nikdy neumožnila s odôvodnením, že už má so synom program. Tiež mu nikdy neumožnila so synom absolvovať ani letnú alebo zdravotnú dovolenku, hoci ju o to niekoľkokrát žiadal. Uviedol, že syn sa mu na spoločných stretnutiach niekoľkokrát vyjadril, že by chcel ísť s ním na letnú dovolenku k moru, alebo by chcel byť s ním častejšie. Doteraz sa to nestalo ani raz a matka pritom už niekoľkokrát absolvovala dovolenky so synom v zahraničí bez toho, aby ho o tom dopredu informovala.

3. Súd prvej inštancie sa oboznámil s návrhom otca na nariadenie neodkladného opatrenia s prílohou, obsahom pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn.34P/227/2016, 26P/192,2017, 31P/260/2018, 31P/275/2018, 26P/272/2018 a zistil, že maloletý W. pochádza z mimomanželského vzťahu jeho rodičov, ktorí spolu nežijú od decembra 2015, kedy sa matka aj s maloletým W. odsťahovala zo spoločnej domácnosti od otca dieťaťa a presťahovala sa do domácnosti jej rodičov v C.. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 5.4.2017 č.k.34P/227/2016-420 súd schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej bol maloletý W. zverený do osobnej starostlivosti matky a súd (aj v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.09.2017 č.k.6CoP/52/2017-444) určil vyživovaciu povinnosť otca k maloletému

vo výške 120,- eur mesačne. Súčasťou rozhodnutia súdu je i dohoda rodičov o úprave styku s maloletým W. tak, že otec je oprávnený stykať sa s maloletým od 12.06.2017 v každom nepárnom týždni v roku od soboty od 08.00 hod. do nedele do 19.00 hod. s tým, že otec si dieťa vyzdvihne a odovzdá matke v dohodnutom čase v mieste bydliska matky. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.05.2017. Odvtedy už otec dieťaťa za tak krátky čas podal na súd 5 návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia, alebo na začatie konania. Už návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 14.11.2017 sa otec domáhal rozšírenia úpravy styku o úpravu počas Vianočných sviatkov 2017, ktoré konanie bolo vedené pod sp.zn. 26P/192/2017 a uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 20.12.2017 č.k.26P/192/2017-29 bol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, pretože nebola splnená podmienka naliehavosti veci. Návrhom zo dňa 22.11.2018 sa otec domáha zmeny zverenia maloletého do jeho osobnej starostlivosti a úpravy vyživovacej povinnosti matky k maloletému a uvedené konanie je vedené súdom prvej inštancie pod sp.zn. 31P/260/2018 a nie je ešte skončené. Návrhom zo dňa 17.12.2018 sa otec domáha konania vo veci nezhody rodičov týkajúcej sa očkovania dieťaťa, ktoré konanie je vedené pod sp.zn. 31P/275/2018 a nie je ešte skončené. Dalším návrhom zo dňa 03.12.2018, ktorý je vedený pod sp.zn. 26P/272/2018, sa otec domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd upravil jeho styk s maloletým počas Vianočných a Silvestrovských sviatkov 2018 od 22.12.2018 do 25.12.2018 a od 30.12.2018 do 02.01.2019. Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 21.12.2018 č.k.26P/272/2018-38 súd návrh otca na vydanie neodkladného opatrenia zamietol s odôvodnením, že nebola splnená podmienka naliehavej potreby okamžitého zásahu formou nariadenia neodkladného opatrenia na úpravu styku počas vianočných sviatkov, pretože styk otca je upravený riadnym súdnym rozhodnutím, styk sa realizuje a bez doplnenia dokazovania nie je možné rozhodnúť o akejkoľvek zmene rozsahu styku, navyše súdne rozhodnutie meniť neodkladným opatrením v zmysle rozšírenia styku počas sviatkov, je nad nevyhnutnú mieru. Otec dieťaťa sa voči rozhodnutiu odvolal, uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 08.04.2019 č.k. 6CoP/11/2019-74 bolo uznesenie súdu prvej inštancie potvrdené. Identicky odvolací súd konštatoval, že pre rozhodnutie o návrhu na rozšírenie úpravy styku je potrebné vykonať rozsiahle dokazovanie, čo nie je možné v rámci nariadenia neodkladného opatrenia. Aktuálnym návrhom zo dňa 15.04.2019 sa otec maloletého opäť domáha, aby súd neodkladným opatrením upravil jeho styk s maloletým počas Veľkonočných sviatkov 2019 a jeho letnej dovolenky v zahraničí od 29.07.2019 do 05.08.2019.

4. Za aplikácie ust. § 2 ods. 1, 2 CMP, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, 2, § 329 ods. 1 CSP, § 360 ods. 1, 2 CMP posúdil súd prvej inštancie návrh ako nedôvodný, nakoľko opäť nebola splnená podmienka naliehavosti veci a potreby bezodkladného a okamžitého zásahu súdu formou navrhovaného neodkladného opatrenia, ako už bolo konštatované aj vo vyššie uvedených rozhodnutiach v obdobných veciach. Súd zdôraznil, že neodkladné opatrenie treba chápať ako výnimočný inštitút procesného práva, ktorý možno aplikovať len za predpokladu, že vec neznesie odklad a je potrebný okamžitý, bezodkladný zásah súdu, pretože bez jeho nariadenia by mohla nastať ujma. Nie je jeho účelom nahrádzať, alebo dopĺňať rozhodnutia vo veci samej, ktorým predchádza riadne a rozsiahle dokazovanie, ktoré pri inštitúte neodkladného opatrenia vzhľadom na jeho charakter a krátkosť času, nie je možné. V danej veci mal súd za to, že otec dieťaťa neosvedčil súdu potrebu bezodkladného a okamžitého zásahu súdu týmto výnimočným inštitútom, teda že bez jeho nariadenia by došlo k nejakej závažnej ujme na strane dieťaťa, pretože pre súd je rozhodujúci záujem maloletého dieťaťa. Styk otca s maloletým je súdne upravený, styk sa realizuje, teda právny podklad pre určenie času na udržiavanie a rozvíjanie vzťahov medzi otcom a dieťaťom je daný a nenariadenie neodkladného opatrenia v zmysle požiadavky otca, nie je žiadnou hrozbou pretrhnutia citových väzieb medzi nimi. Skutočnosť, že styk nebol rozhodnutím vo veci samej osobitne upravený počas sviatkov, alebo otcovej dovolenky ešte neznamená, že by mal teraz súd okamžite a bez vykonania požadovaného dokazovania vždy nariaďovať neodkladné opatrenia osobitne na jednotlivé sviatky v zmysle požiadavky otca, tak ako to on opakovane realizuje tým, že opakovane podáva návrhy, aby súd neodkladnými opatreniami upravoval jeho styk s maloletým pre každý sviatok osobitne. S poukazom na vyššie uvedené, návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol ako nedôvodný. Nad rámec toho poznamenal, že návrh v časti osobitnej úpravy styku počas Veľkonočných sviatkov 2019, ktoré už v čase jeho rozhodovania skončili, je neaktuálny. V konečnom dôsledku v záujme dieťaťa odporučil otcovi, aby namiesto vyvolávania sporov medzi rodičmi podávaním rôznych návrhov na súd, sa radšej pokúsil vhodným spôsobom komunikovať s matkou dieťaťa a udržiavať medzi nimi slušný vzťah, pretože do konfliktu rodičov je vždy zaťahované aj dieťaťa, čo sa potom môže negatívne odraziť na psychike samotného dieťaťa, pretože pre dieťa je prirodzené,

že má rado oboch svojich rodičov a pri konfliktnom vzťahu medzi rodičmi sa dieťa dostáva do svojho vnútorného konfliktu, čo môže mať negatívne dôsledky na jeho psychický vývoj.

5. Uznesenie súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol otec maloletého dieťaťa, navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zmenu tak (keďže ako uviedol zmena úpravy styku v období Veľkej noci 2019 je už bezpredmetná), aby tento bol upravený počas letnej dovolenky 2019 tak, že otec si dieťa prevezme na letnú dovolenku 2019 v mieste bydliska matky v C. B. dňa 29.07.2019 o 08:00 hod. a odovzdá ho späť dňa 05.08.2019 o 19:00 hod. s tým, že bude uložené súčasne matke priložiť k osobným veciam aj platný cestovný pas vystavený na meno dieťa. Poukazom na články 12, 19, 32, 46, 47 Ústavy Slovenskej republiky, § 370 ods. 1 CMP, ktoré v odvolaní cituje dôvodil, že v rámci výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých má mať súd na zreteli najlepší záujem dieťaťa. Ďalej poukazuje na § 376 ods. 1 CMP a § 382 ods. 2 CMP citujúc ich znenie tvrdiac, že matka maloletého dobrovoľne neplní povinnosť, ktorú jej ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie pod sp. zn. 12P/6/2015, pričom neexistujú ospravedliteľné dôvody, pre ktoré tak koná. Súd by mal prostredníctvom donucovacích opatrení napomôcť oprávnenému rodičovi dosiahnuť výkon práva styku s dieťaťom. Opakovane ju žiadal, aby v rámci rozvíjania vzťahu otca a syna priložila na stretnutia s ním synovi aj cestovný pas. Neinformuje ho o tom, napriek tomu, že ju žiadal, aký je jeho zdravotný stav, informácie sú čiastočné, neúplné, nepravdivé. O všetkom chce rozhodovať sama, dieťa jej opakovane povedalo, že chce byť u otca dlhšie, tiež, že chce ísť s otcom na výlet, čo však ona nerešpektuje. Je pravda, že on syna pripravuje na to, aby s ním mohol tráviť viac času, dovolenky, prázdniny a sviatky. Učí ho, že dieťa má mať dvoch rodičov a s každým z nich má tráviť zodpovedajúci čas. Pokiaľ sa niekomu zdá nevhodné, že žiada o pár hodín styku s dieťaťom navyše, potom sa pýta, či pokiaľ by tento človek bol v identickej situácii, či by nevyužil všetky zákonné dostupné prostriedky na to, aby to dosiahol. Má v úmysle sa sťažovať na konanie Okresného súdu Trenčín. Tento doposiaľ nenavrhol riešenie a diskriminačne zamietol všetky jeho žiadosti. Je nešťastný a smutný, pretože stratil nádej, aby mohol so synom stráviť viac času. S dieťaťom sa stretáva už dva roky a napriek tomu, že sa pokúša o dohodu s matkou, aby mohol s dieťaťom byť častejšie, toto sa mu nepodarilo, pretože matka sa striktnie drží styku nariadeného súdom, preto on opakovane musí žiadať súd o autoritatívne rozhodnutia. Nerozumie tomu, ako súd po dôkladnom preskúmaní jeho návrhu a pripojených listín mohol dospieť k záveru, že zásah do rodinných pomerov navrhovaných otcom, nie je možný a dôvodný. Za súčasnej situácie s poukazom na protichodnosť a rozporuplnosť tvrdení rodičov a najmä na nariadené dokazovanie vo veci samej, ktoré zatiaľ nie je začaté ani ukončené, má súd za to, že o návrhu otca nie je možné rozhodovať okamžite, s čím však nesúhlasí. Nemôže sa zbaviť pocitu, že súd prvej inštancie nevenoval žiadnu pozornosť ním predloženým dôkazom, ani sa s nimi nevysporiadal. Preto rozhodnutie považuje za nepreskúmateľné, riadne neodôvodnené a nerešpektujúce záujem dieťaťa. Poukazuje na uznesenie KS Bratislava sp.zn. 7Co/49/2018 zo dňa 22.03.2018, z ktorého vyplýva, že samotný nárok nemusí byť preukázaný nepochybné, podmienkou nariadenia NO je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy by bolo právo niektoej zo strán ohrozené. Poukazuje tiež na rozhodnutia Ústavného súdu SR, ktorý stabilne uvádza, že povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil (príkladom III. ÚS 107/07). Ďalej poukazuje na rozhodnutie KS Bratislava sp.zn. 11CoP/161/2018 zo dňa 04.05.2018, v ktorom sa definuje dôležitosť kontaktu oboch rodičov k dieťaťu, v prípade, ak jeden z rodičov rolu druhého rodiča nerešpektuje. Je zrejme, že súd prvej inštancie nepozná skutkový stav problematiky maloletého dieťaťa a berie do úvahy len nepravdivé vyjadrenia matky, ktorá vedome klame a zavádza kolízneho opatrovníka a zahmlieva skutkový stav. Súd ani iné inštitúcie nezaujímajú, kde sa dieťa nachádza, keď matka nie je cez víkendy a pracovné dni doma a prenecháva ho do starostlivosti iným a namiesto otca uprednostňuje iné osoby. V konkrétnostiach u jej exmanžela, terajšieho manžela, dedka a babky V. a následnej babky zo strany jej terajšieho manžela v C.. Súd ani iné inštitúcie do dnešného dňa nedisponujú žiadnym relevantným, rozsiahlym, doplňovacím a dôkazným materiálom ohľadom stretávania sa maloletého syna s danými osobami z jeho okolia, čo otec maloletého syna považuje za diskriminačné voči jeho osobe ako biologického otca. Súd nepozná reálnu podstatu jeho práv, ako otca. Žiada, aby si súd vyžiadal všetku dokumentáciu z polície C. od januára 2016 a zhodnotil, prečo otec musel všetky dané záležitosti riešiť na svoju ochranu, ochranu dieťaťa a svojich rodičov v celom procese. Jemu takýto prístup nie je zo strany polície umožnený. Súd svojím rozhodnutím znemožnil upevňovať vzájomný vzťah medzi otcom a dieťaťom. Súd mohol sám navrhnúť relevantné riešenie, aby dieťa s ním mohlo stráviť Veľkú noc a letnú dovolenku. Je mu známe, že súdy telefonicky kontaktujú rodičov prostredníctvom VSÚ s návrhom aspoň na jeden deň počas Veľkonočných sviatkov. On mal opakovane snahu toto s matkou telefonicky a prostredníctvom SMS vyriešiť, čo sa však nepodarilo. Bola to matka, ktorá sa s ním odmietala dohodnúť.

Je presvedčený, že dieťa s ním vydrží nielen dve noci, ale aj týždeň - dva na dovolenke. Bude sa vždy obracať na súd vtedy, keď si bude myslieť, že je to v záujme dieťaťa, aby tak vyčerpал všetky možnosti a spôsoby komunikácie a možné dohody s matkou. Daná záležitosť sa týka aj zdravotnej starostlivosti o dieťa, kde súd doteraz v ničom nekoná ani nekonal, s odvolaním sa na podmienku naliehavosti veci. Poukazuje na nezhodu s matkou, týkajúcu sa očkovania dieťaťa. Poukazuje na to, že mimosporové konanie je na rozdiel od sporového konania ovládané predovšetkým vyšetrovacím princípom, princípom oficiality a materiálnej pravdy, ktoré zdôrazňujú materiálne vedenie konania a ktorého výsledkom má byť rozhodnutie čo najbližšie hmotnoprávnym pomerom účastníkov konania. Súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP). Ďalej cituje všetky odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 CSP, teda že neboli splnené procesné podmienky, porušenie práva na spravodlivý proces, existencia inej vady majúca za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nevykonanie navrhnutých dôkazov na zistenie rozhodujúcich skutočností, nesprávne skutkové a právne závery a prípustnosť ďalších prostriedkov procesnej obrany a útoku, ktoré neboli uplatnené.

6. Matka vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu, ktoré jej odvolací súd po predložení veci súdom prvej inštancie zaslal na vyjadrenie spolu s napadnutým rozhodnutím, navrhuje uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Uvádza, že dieťa má s otcom pravidelný styk, ktorý sa aj realizuje. Ona sa o dieťa stará najlepšie ako vie. Synov zdravotný stav je v poriadku, otec je pravidelne o ňom informovaný. Nie je pravdou, že by dieťa nechávala iným osobám. Svoju prácu si plánuje tak, aby čo najmenej zasahovala do času tráveného s dieťaťom. Podané návrhy otca dieťaťa cíti ako šikanu nielen jej, ale celej jej rodiny. Poukazuje na vážne naštrbené vzťahy medzi ňou a otcom dieťaťa, a preto sa ona bude držať riadneho súdneho rozhodnutia z opatrnosti, aby neskôr otec dieťaťa jej konanie, ktoré by bolo iné ako stanovil súd, voči nej nepoužil.

7. Krajský súd Trenčín ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote (§ 362 CSP) a má predpísané náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez toho, aby bol viazaný rozsahom odvolania a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP), prihliadnúc i na prípadné vady konania (§ 67 CMP) a po jeho preskúmaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) dospel k záveru, že toto je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

8. Preskúmaním rozhodujúcich skutočností odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie sa dostatočne, v miere potrebnej pre rozhodnutie o navrhovanom neodkladnom opatrení zaoberal tvrdeniami a doposiaľ produkovanými dôkazmi otca v konaní, ako aj skutočnosťami zistenými úradnou činnosťou z iných vedených konaní týkajúcich sa identických účastníkov, tieto vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, vychádzajúc z ktorého návrh otca za aplikácie správnych zákonných ustanovení zamietol. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP) a v podrobnostiach naň odkazuje.

9. Na zdôraznenie správnosti a vo vzťahu k odvolacím námietkam otca odvolací súd dodáva nasledovné:

10. Osobitná úprava neodkladných a iných opatrení súdu, je obsiahnutá v ustanoveniach § 360 až § 369 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), ktoré však upravujú len niektoré ustanovenia o neodkladných a iných opatreniach súdu. V otázkach tam neupravených, sa v zmysle § 2 ods. 1 CMP použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Pri posúdení dôvodnosti odvolania otca maloletého dieťaťa, vychádzajúc z vyššie uvedeného, aplikoval odvolací súd nasledovné ustanovenia právnych predpisov:

11. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení, môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

12. Podľa § 325 ods. 1, 2 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Podľa § 361 CMP súd nariadi neodkladné opatrenie aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem.

14. Podľa § 328 ods.1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327 nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

15. Ako vyplýva z ustanovení § 325 CSP a § 361 CMP, neodkladné opatrenie možno nariadiť len z dôvodu, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená a v konaniach, ktoré sú upravené v CMP aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem.

16. V tomto konaní otec maloletého dieťaťa, žiadal nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by sa zmenila (rozšírila) doterajšia úprava jeho styku s mal. dieťaťom o obdobie Veľkonočných sviatkov a letných prázdnin. Dôvody, ktoré otec uviedol na odôvodnenie svojho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, možno subsumovať pod dôvod uvedený v ust. § 325 ods. 1 CSP, spočívajúci v potrebe bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov.

17. Vyššie uvedená otázka - úprava styku otca s maloletým W., je právoplatne upravená súdnym rozhodnutím, a to rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 05.04.2017 č.k.34P/227/2016-420, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej bol maloletý W. zverený do osobnej starostlivosti matky, bola určená vyživovacia povinnosť otca k maloletému vo výške 120,- eur mesačne a súčasťou rozhodnutia je tiež dohoda rodičov o úprave styku s maloletým W. tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletým od 12.06.2017 v každom nepárnom týždni v roku od soboty od 08.00 hod. do nedele do 19.00 hod. s tým, že otec si dieťa vyzdvihne a odovzdá matke v dohodnutom čase v mieste bydliska matky, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.05.2017. Od uvedeného obdobia z iniciatívy otca bolo začatých viacero konaní týkajúcich sa zmeny úpravy práv a povinností k mal. dieťaťu tak vo veci samej, ako aj o jeho návrhoch na úpravu pomerov využitím inštitútu neodkladného opatrenia. Takto príkladom návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 14.11.2017 sa otec domáhal rozšírenia úpravy styku o úpravu počas Vianočných sviatkov 2017, ktoré konanie bolo vedené pod sp.zn. 26P/192/2017, návrh bol zamietnutý pre absenciu splnenia podmienky naliehavosti riešenia pomerov, identicky ako návrh vedený pod sp.zn. 26P/272/2018, ktorým sa otec domáhal nariadenia neodkladného opatrenia upravujúceho jeho styk s maloletým počas Vianočných a Silvestrovských sviatkov 2018/2019. Návrhom zo dňa 22.11.2018 sa otec vo veci samej domáha zmeny zverenia maloletého do jeho osobnej starostlivosti a úpravy vyživovacej povinnosti matky k maloletému, ktoré konanie je vedené súdom prvej inštancie pod sp.zn. 31P/260/2018 a nie je doposiaľ skončené. Ďalším návrhom zo dňa 17.12.2018 otec vyvolal konanie vo veci nezhody rodičov týkajúcej sa zdravotnej starostlivosti o dieťa (očkovanie dieťaťa), vedené pod sp.zn. 31P/275/2018, ktoré rovnako nie je skončené. Tiež je aktuálne vedené konanie vo veci samej o zmenu úpravy styku pod sp. zn. 26P/272/2018, ktoré tiež nie je právoplatne skončené. Otec sa domáha návrhom v posudzovanej veci zmeniť (rozšíriť) jeho styk s dieťaťom počas letných prázdnin roku 2019 (Veľkonočné sviatky 2019 už nie sú aktuálne), v ním presne vymedzenom období tvrdiac, že s dieťaťom chce absolvovať dovolenku v zahraničí.

18. Odvolací súd sa predovšetkým plne identifikuje s názorom súdu prvej inštancie vyslovenom v napadnutom rozhodnutí, že na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe neodkladnej úpravy, teda predpokladom jeho nariadenia je existencia tak naliehavej potreby operatívneho zákroku, ktorá neznesie odklad a nie je možné ju vyriešiť až rozhodnutím vo veci samej. Preskúmaním rozhodujúcich skutočností z hľadiska naplnenia vyššie uvedených zákonných predpokladov vydanie neodkladného opatrenia opodstatňujúcich, odvolací súd dospel v zhode so súdom prvej inštancie k záveru, že otec maloletého dieťaťa neosvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia, ktoré žiadal nariadiť, pokiaľ ide o zmenu (rozšírenie) stanovenej úpravy jeho styku s mal. dieťaťom v ňom požadovanom období.

19. Nemožno síce spochybníť, že účelom občianskeho súdneho konania je zabezpečiť ochranu ohrozených práv a právom chránených záujmov, ktorá musí byť nielen spravodlivá, ale tiež účinná (čl. 2 ods. 1 Zák. princípov CSP) a rýchla (čl. 5 ods. 2 Zák. princípov CMP), pričom tak Civilný sporový ako aj Civilný mimosporový poriadok vychádzajú z toho, že pre dosiahnutie tohto účelu nestačí vždy vyčkávať až do právoplatnosti meritórneho rozhodnutia vydaného v konaní, pretože pomery účastníkov neraz vyžadujú prijatie účinných opatrení, ktorými sú (o. i.) neodkladné opatrenia, ktoré možno nariadiť aj vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, musí však byť splnený základný predpoklad a to existencia naliehavosti takéhoto okamžitého autoritatívneho zásahu súdu.

20. Pri nariadovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, v dôsledku čoho sa v rámci rozhodovania o ňom nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia o veci, a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení, mal súd vykonávať dokazovanie v rozsahu ako v prípade, keď rozhoduje o veci samej. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť na toto opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia.

21. Podľa článku 41 ods. 4 Ústavy SR, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu a na základe zákona. Zákon o rodine preferuje dohodu rodičov pri výkone rodičovských práv a povinností (§ 24 ods. 2, § 25 ods. 1, § 35 a § 36 Zákona o rodine). Až keď nedôjde k dohode rodičov o výkone rodičovských práv (ich zmene) a ak súd zistí naplnenie zákonných predpokladov pre takúto navrhovanú zmenu rozhodne, avšak vždy so zreteľom na záujem maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti vznikajú priamo zo zákona narodením dieťaťa, tieto majú obaja rodičia a pri ich výkone, sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 2 Zákona o rodine).

22. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a § 26 sa použijú primerane.

23. Rozhodnutie o zverení maloletého dieťaťa jednému z rodičov do osobnej starostlivosti, zachováva všetky rodičovské práva a povinnosti aj tomu z rodičov, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Tento rodič, aj keď je spravidla prevažne vylúčený z bezprostredného výkonu svojich rodičovských práv a povinností, najmä sústavného výchovného pôsobenia na maloleté dieťa, nie je pozbavený práva dieťa vychovávať. Jedným z prostriedkov na zabezpečenie čiastočnej spoluúčasti rodiča, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na výchove maloletého dieťaťa a na udržiavaní rodičovského vzťahu a upevňovaní citových väzieb, je osobný styk rodiča s maloletým dieťaťom. Ust. § 25 Zákona o rodine je tak špeciálnym ustanovením vo vzťahu k ust. § 24, keďže sa dotýka len jedného prvku rodičovských práv, a to styku s maloletým dieťaťom.

24. Z ust. § 25 ods. 2 Zákona o rodine vyplýva, že ak sa rodičia o úprave styku s maloletým dieťaťom nedohodnú, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom.

25. Ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností, alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností (§ 121 CMP).

26. Z hľadiska citovaných zákonných ustanovení na danú vec dopadajúcich, bolo preto potrebné posudzovať aj opodstatnenosť požadovaného neodkladného opatrenia o zmene (rozšírení) úpravy styku otca s maloletým dieťaťom počas ním vymedzeného obdobia letných prázdnin roku 2019, teda aj z hľadiska zmyslu a účelu ustanovení zákona, podľa ktorých súd o úprave rodičovských práv a povinností rodičov rozhoduje.

27. V preskúmvanej veci z obsahu spisového materiálu vyplýva, že predmetom iných, doposiaľ neskončených konaní vedených pred súdom prvej inštancie, je rozhodovanie vo veci samej tak o zmene výkonu osobnej starostlivosti o dieťa, ako aj o zmene úpravy práv a povinností k mal. dieťaťu (zmene - rozšírenie styku otca s mal. dieťaťom), vedených na základe podaných návrhov otca. Doposiaľ sú tieto práva upravené právoplatným rozhodnutím a to rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 5.4.2017 pod č.k.34P/227/2016-420, ktoré rozhodnutie tiež aktuálne zabezpečuje možnosť realizácie výkonu tejto časti rodičovských práv zo strany otca, ako aj právo dieťaťa na zachovanie vzájomných väzieb s rodičom, ktorému dieťa nebolo do osobnej starostlivosti zverené (v tomto prípade otca), pretože kontinuálne po rozchode rodičov prostredníctvom tohto rozhodnutia, je možné vzájomné vzťahy ďalej rozvíjať a upevňovať. Ako vyplýva z doposiaľ vykonaného dokazovania, otec dieťaťa si v tomto rozsahu aj svoje rodičovské práva vykonáva. Za danej situácie tak nemožno vyvodiť opodstatnený záver o

existencii okolností, vyžadujúcich si potrebu bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov prostredníctvom otcom požadovaného neodkladného opatrenia, teda dôvody vyžadujúce si podľa jeho názoru potrebu ním tvrdenej naliehavej zmeny úpravy styku.

28. Zmena úpravy styku (jeho rozšírenie) prostredníctvom neodkladného opatrenia, ako ani zamietnutie návrhu na jeho nariadenie, neprejudikuje však v tomto smere rozhodnutie vo veci samej, ktorému predchádza potrebné dokazovanie, až výsledky ktorého budú spôsobilé k posúdeniu, v akom rozsahu z hľadiska prvoradého kritéria, ktorým je záujem dieťaťa, (ne)bude potrebné styk otca s dieťaťom upraviť(zmeniť) a to aj v období letných prázdnin bez ohľadu na konkrétny rok. Aktuálne teda bude potrebné vyčkat' na výsledky dokazovania v základnom konaní, ktoré budú spôsobilé k posúdeniu zásadnej otázky existencie takej zmeny pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu doterajšej úpravy styku otca s mal. dieťaťom, do ktorého času je možné naďalej rodičovské práva otca vykonávať prostredníctvom aktuálneho súdneho rozhodnutia, ktoré súčasne zabezpečuje realizáciu tak rodičovských práv otca, ako aj práv dieťaťa na zachovanie vzájomných väzieb s otcom. Pokiaľ by aj bolo pravdivé tvrdenie otca, že matka má snahu znemožňovať otcovi sa s dieťaťom stretávať v doposiaľ súdom vymedzenom rozsahu (čo však z doposiaľ vykonaného dokazovania nevyplýva, naviac inou časťou odvolania otec súčasne kolízne tvrdí, že matka mu umožňuje s dieťaťom sa stretávať len v súdnom rozhodnutí vymedzenom rozsahu), využitie otcom navrhovaného inštitútu nie je spôsobilé k náprave takéhoto stavu (pokiaľ by aj nastal), k tomuto slúžia iné právne prostriedky, pri ich využívaní je však potrebné si uvedomiť, že tieto nemôžu byť bez negatívneho dopadu na ich už aktuálne narušené vzájomné vzťahy, čo v konečnom dôsledku nevyhnutne nepriaznivo musí vplývať na fyzický a psychický stav mal. dieťaťa, pričom sú to prioritne rodičia, ktorí by dieťaťu mali zabezpečiť podmienky na to, aby vyrastalo v čo možno najharmonickjšom prostredí. V tomto smere nad rámec apelovania na stranu otca súdom prvej inštancie, odvolací súd rovnako apeluje v tomto smere tiež na matku, keďže otec o dieťa a rozvíjanie svojho vzťahu k nemu nepochybne javí a to nielen formálny záujem, aby so zreteľom na záujem dieťaťa, v súlade s ktorým je nepochybne vzájomné vzťahy dieťaťa s otcom rozvíjať a upevňovať, podľa možnosti aj do doby rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tu objektívne nie je existencia prekážok tomu brániacich, vytvára aj nad rámec súdneho rozhodnutia podmienky (pokiaľ má za to, že otec je schopný sa o dieťa postarať prípadne aj počas letnej dovolenky) na realizáciu ich stretávania a trávenia času, pretože je potrebné si uvedomiť, že rodičovské práva a ich úprava prioritne majú byť riešené dohodou medzi nimi (bez ohľadu na stupeň narušenia ich vzájomných vzťahov, ktoré sú v kolízii so záujmom dieťaťa nepochybne nižšie), a nespoliehala sa len na autoritatívne rozhodnutia a intervenciu súdu v rámci nich. Súd prvej inštancie, ako ani odvolací súd v čase svojho rozhodovania o neodkladnom opatrení nedisponovali takým súborom osvedčených rozhodujúcich skutočností, ktoré by indikovali k záveru o kvalifikovanej zmene pomerov a existencii naliehavosti ich predbežnej úpravy, s čím súvisí aj nedôvodnosť uplatnenia odvolacích dôvodov otcom uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, keďže súdom prijaté skutkové a právne závery aj odvolací súd považuje za správne, čo však nevyučuje, ako bolo uvedené vyššie, mimosúdnu dohodu rodičov zohľadňujúcu okolnosti praktického života.

29. V konečnom dôsledku pokiaľ otec v odvolaní uvádza, že uplatňuje všetky odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. a/ - h/ CSP, tak z obsahu odvolania vo vzťahu k niektorým absentuje uvedenie skutočností, v ktorých otec vzhliada spôsobilosť k ich naplneniu.

30. Pokiaľ ide o naplnenie odvolacieho dôvodu uvedeného v ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP, vyžadovalo by zistenie, že neboli splnené procesné podmienky za ktorých mohol súd konať o návrhu a rozhodnúť.

31. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojitosti s ust. § 67 CMP z úradnej povinnosti posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/ týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP a existenciu takejto vady v konkrétnostiach odvolateľ ani netvrdil.

32. Pokiaľ ide o odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ a d/ CSP (porušenie práva na spravodlivý proces v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie, resp. existencia inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie), vychádzajúc z obsahu odvolania (i keď to odvolateľ takto nekvalifikuje) možno pod tieto subsumovať jeho námietku o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

33. Odôvodňovanie súdnych rozhodnutí je súčasťou práva na spravodlivý súdny proces v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a článku 46 ods. 1 Ústavy SR. V situácii, keď z odôvodnenia rozhodnutia nemožno zistiť dôvody, pre ktoré bolo (ne)vyhovené nároku, ktorý bol predmetom konania, je pre účastníkov veľmi obtiažne pochopiť takéto rozhodnutie. Pokiaľ nie sú rozhodujúce faktory vysvetlené v odôvodnení rozhodnutia, nemožno vylúčiť, že rozhodnutie, z ktorého nie je možné aspoň v základných rysoch zistiť, akými úvahami sa súd pri formulovaní výroku spravoval, treba považovať za nepreskúmateľné. Takéto rozhodnutie súdu porušuje právo účastníka na spravodlivý súdny proces, pretože mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov.

34. Preskúmaním obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, odvolací súd nevzhladol dôvodnosť uplatnenej odvolacej námietky. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami toho-ktorého účastníka, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia požiadavkami v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03 či sp. zn. III. ÚS 60/04). Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva (napr. Georgidias v. Grécko z 29. mája 1997, Recueil III/1997). Európsky súd pre ľudské práva pripomína, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B).

35. V posudzovanej veci súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia dal dostatočnú odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, spĺňa všetky vyššie uvedené požiadavky a tvorí dostatočný podklad pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní, pričom odvolací súd nezistil, že by tieto závery boli neodôvodnené. Skutočnosť, že otec sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nemôže samo o sebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

36. Postupom súdu prvej inštancie tak nedošlo z hľadiska vyššie uvedenej odvolacej námietky k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil účastníkom uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a nebola zistená ani tzv. iná vada konania, spôsobilá viesť k záveru, že jej následkom došlo k nesprávnemu rozhodnutiu.

37. Pokiaľ je formálne uvedené uplatnenie tiež odvolacieho dôvodu uvedeného v ust. § 365 ods. 1 písm. c/ CSP (zahrnutím tohto písmena do uplatňovaných dôvodov odvolania), tak odvolanie neobsahuje žiadne tvrdenie, ktoré by aj reálne indikovalo k jeho uplatneniu v podobe produkovania skutočností umožňujúcich odvolací prieskum toho, čo tento dôvod subsumuje (vydanie rozhodnutia vylúčeným sudcom), a takáto skutočnosť nevyplýva ani z obsahu spisového materiálu.

38. V konečnom dôsledku pokiaľ otec uvádza, že uplatňuje tiež odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. e/ a h/ CSP, či ust. § 62 ods. 1 CMP (nevykonanie potrebných dôkazov, nedostatočne zistený skutkový stav, či existencia nových skutočností, ktoré však nekonkretizuje), tak tieto sú z povahy veci pri preskúmaní vecnej správnosti rozhodnutia o navrhovanom neodkladnom opatrení vylúčené a to s ohľadom na iný režim dokazovania oproti konaniu vo veci samej. Ako odvolací súd uviedol už vyššie, prevláda tu požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, v dôsledku čoho sa v rámci rozhodovania o ňom nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia o veci, a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení, mal súd vykonávať dokazovanie v rozsahu ako v prípade, keď rozhoduje o veci samej.

39. Odvolanie otca tak nebolo spôsobilé k odlišnému, v prospech neho indikujúcemu rozhodnutiu.

40. Pokiaľ teda súd prvej inštancie zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa tento domáhal zmeny úpravy styku (jeho rozšírenia počas letných prázdnin roku 2019) odvolací súd sa plne s jeho rozhodnutím identifikuje a považuje ho za vecne správne, z ktorého dôvodu ho podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

41. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým, alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z.z. (Civilný mimosporový poriadok) a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.